

ОРГАНІЗАЦІЯ ФІНАНСОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПІДПРИЄМСТВ ЖИТЛОВО-КОМУНАЛЬНОГО ГОСПОДАРСТВА

Основою організації фінансових відносин підприємств житлово-комунального господарства є наявність в достатньому та необхідному розмірах (обсягах) фінансових ресурсів, достатніх для здійснення завдань і функцій покладених на них відповідно до статутних документів, а також забезпечення повного задоволення потреб населення та інших суб'єктів економіки у всіх видах послуг.

Можна виокремити два підходи до визначення сутності фінансового забезпечення діяльності суб'єктів господарювання. Перший ґрунтується на тому, що фінансове забезпечення виступає методом фінансового механізму, який характеризує розподільчі та перерозподільчі процеси створення та використання фондів грошових коштів чи грошових доходів економічних суб'єктів [1].

У відповідності до другого підходу фінансове забезпечення виступає елементом підсистеми фінансового механізму, який розкриває форми, структуру та методи джерел фінансування [2].

Із врахуванням цих підходів характеризується сутність фінансового забезпечення підприємств житлово-комунального господарства. Так, Гуцалюк О. та Коцюрба О. визначають його як процес формування достатніх за обсягом і раціональних за структурою ФР та генерування грошових потоків підприємства для підвищення його ефективного функціонування і реалізації соціальної функції, пов'язаної з безперервним наданням населенню, підприємствам різних галузей та організаціям якісних житлово-комунальних послуг [3].

Незважаючи на різні підходи щодо трактування фінансового забезпечення у тому числі і підприємств житлово-комунального господарства, можна відмітити загальні спільні складові їх визначень: це наявність фінансових ресурсів; перелік елементів процесу залучення, формування та їх використання. Також спільним є мета, з якою акумулюються та використовуються фінансові ресурси (безперервність та безбитковість діяльності (функціонування) підприємства; підвищення ефективності діяльності підприємства та його розвитку; надання якісних послуг; реалізація соціальної функції; виконання певних завдань і цілей соціально-економічної чи фінансової політики, тощо).

Відмінністю у формуванні фінансових ресурсів полягає у конкретизації окремих складових, а саме: форм (самофінансування; бюджетне, державне фінансування; кредитування); способів організації (залучення, формування, акумуляція, використання); джерел фінансування (власних, залучених, позикових та інших джерел надходжень); напрямків походження ресурсів (внутрішні, зовнішні).

Фінансове забезпечення діяльності підприємств житлово-комунального господарства здійснюється на основі традиційних форм: самофінансування, кредитування та бюджетне фінансування.

Фінансове забезпечення передбачає формування та використання фінансових ресурсів шляхом оптимізації співвідношення різних форм, методів, джерел, інструментів організації фінансових відносин, які направлені на забезпечення ефективного функціонування та розвитку підприємств даної сфери, життєзабезпечення населення та інших суб'єктів економіки шляхом надання якісних послуг.

У цілому фінансове забезпечення діяльності підприємств житлово-комунального господарства слід розуміти цілісну систему організації фінансових відносин, пов'язану із формуванням та використанням фінансових ресурсів на основі відповідних форм, джерел та інструментів її реалізації, з

метою створення умов для ефективного функціонування підприємств на основі вирішення завдань, направлених на реалізацію фінансової стратегії його розвитку.

Список використаних джерел:

1. Фінанси підприємств : навч. посіб. / В. В. Зянько, В. Г. Фурик, І. М. Вальдшмідт; Вінниц. нац. техн. ун-т. Вінниця : ВНТУ. 2016 .Ч. 1.. 125 с.
2. Карлін М. І. Фінансова система України: навч. посібник. Київ : Знання, 2007. 324 с.
3. Гуцалюк О. М., Коцюрба О. Ю. Теоретичні підходи до визначення сутності фінансового забезпечення діяльності підприємств житлово-комунального господарства. Бізнес Інформ. 2015. № 3. С. 141-149.

Томчук Роман Юрійович

Студент II курсу магістратури

Західноукраїнського національного університету

ТЕОРЕТИЧНА СУТНІСТЬ ЗАОЩАДЖЕНЬ ДОМОГОСПОДАРСТВ

Фінансові ресурси населення завжди були одним з основних об'єктів дослідження, оскільки в економічному житті країни важливу роль відіграє не тільки споживання, що здійснюється домогосподарствами, а й заощадження, що виступають потужним джерелом інвестицій. Залучення заощаджень населення до інвестиційних процесів, тобто переведення їх з неорганізованої (готівкової) форми в організовану (вклади у банківських установах; вклади у небанківських депозитних установах; придбання цінних паперів; вкладення у страхові поліси) є актуальною темою для України протягом усього періоду становлення та розвитку її економіки.

Виходячи з того, що стабільність функціонування економічної системи багато в чому визначається дотриманням теоретичних положень у їх